

dem referre digne possit et <cui> tu, pie imperator, tanta praestiteris, ut istud pro benefactis tuis ne a facundissimis quidem possit impleri? Etenim si, ita ut sapientibus placuit, maxime imperator, aestimanda sunt, non numeranda iudicia, qui huiusmodi testimonium consecutus sum pietatis tuae dignatione caelesti, iam licet Parnasi iuga securus ingrediar et ab ipsis Aonii verticis adytis deducere audeam Musas, tutus, quacumque mens ibit in carmina, et divina iudiciorum tuorum auctoritate munitus atque in mea blandimenta plus credulus universo me orbi placuisse contendam, qui placere potui totius orbis imperatori. Denique oratus, augustissime domine, temeritati meae da veniam, et quae nunc quoque pietatis tuae favore ausus sum versibus inligare, dignanter admitte: audaciae meae fomitem aeternitatis tuae clementia suscitavit.

EPISTULA CONSTANTINI

Invictus Constantinus Maximus Augustus.

Si tantum pondus et gravitas spectarentur in carmine, et Graeca post Chium Maeoniumve vatem et Latina post rusticum Mantuanum eloquentia siluisset, nec frustra culpabiles forent qui sibi materias pro in-